

2007. október 11., csütörtök

24. javasolja együttes nyilvános meghallgatás szervezését a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság, az Emberi Jogi Albizottság és az illetékes küldöttségek között a 2008. évi limai csúcstalálkozó előtt annak érdekében, hogy megvonják a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem keretében mind az Európai Unióban, mind Közép-Amerikában elfogadott intézkedések, illetve a nőkkel szembeni erőszak elleni küzdelem keretében létrehozott intézmények tapasztalatainak mérlegét;

25. kéri, hogy ebbe a mérlegbe foglalják bele minden olyan áldozatok esetét, aki egy tagállam állampolgára;

26. az ezen állásfoglalásban foglalt valamennyi indok alapján nyomatékosan felkéri a Tanácsot és a Tanács jövőbeni elnökségeit, hogy fogadjanak el a nők jogairól szóló iránymutatásokat, amelyek jelentősen hozzájárulnának az EU emberi jogok terén folytatott politikája tartalmának és koherenciájának megerősítéséhez;

27. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az Európa Tanácsnak, valamint a tagállamok, az Egyesült Mexikói Államok, Bélize, továbbá a Gualmalai, a Costa Ricai, az Salvadori, a Hondurasi, a Nicaraguai és a Panamai Köztársaság kormányainak és parlamentjeinek.

P6_TA(2007)0432

A cigarettacsempészet leküzdése (EK–Philip Morris egyezmény)

Az Európai Parlament 2007. október 11-i állásfoglalása a Közösség, a tagállamok és a Philip Morris között létrejött, a csalás és cigarettacsempészet elleni küzdelem fokozásáról szóló megállapodás következményeiről, valamint az Európai Parlament közösségi árutovábbítási rendszer vizsgálatára felállított vizsgálóbizottsága által tett ajánlások végrehajtása terén elért eredményekről (2005/2145(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel 1997. március 13-i ajánlására ⁽¹⁾, amelynek értelmében elfogadja a közösségi árutovábbítási rendszer vizsgálatára felállított vizsgálóbizottság jelentését és 38 javaslatát,
 - tekintettel a Bizottság, tíz tagállam, és a Philip Morris International között 2004. július 9-én létrejött, a csempészet és hamisítás megakadályozására létrejött megállapodásra,
 - tekintettel az Európai Számvevőszék 11/2006. sz. különjelentésére a közösségi árutovábbítási rendszerrel, a Bizottság válaszaival ⁽²⁾ együtt,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Költségvetési Ellenőrző Bizottság jelentésére (A6-0337/2007),
- A. mivel a közösségi árutovábbítási rendszer megkönnyíti a harmadik országokból importált, vagy harmadik országokba exportált közösségi és nem közösségi áruk mozgását az Európai Unió területén belül azáltal, hogy ideiglenesen felfüggeszti a vámokat és egyéb adókat, amíg az áruk a rendeltetési helyükre nem érnek,
- B. mivel a fent említett vizsgálóbizottság megállapításait követően a Parlament a Tanács és a Számvevőszék támogatásával a csalás megelőzése érdekében javasolta az árutovábbítási eljárások számítógépesítését, a jogi keretek felülvizsgálatát, valamint azt, hogy a Bizottság és tagállamok javítsák a közös kockázatelemzés alapján végzett fizikai ellenőrzések minőségét,

⁽¹⁾ HL C 115., 1997.4.14., 157. o.

⁽²⁾ HL C 44., 2007.2.27., 1. o.

2007. október 11., csütörtök

C. mivel a Parlament első fent említett vizsgálóbizottsága munkájának köszönhetően az árutovábbítás pusztán adminisztrációs kérdésből politikai kérdéssé vált, megváltozott az érdekeltek hozzáállása, és bebizonyosodott, hogy a vizsgálóbizottságok lényeges hozzáadott értéket képviselnek a politikai folyamatban, és hasznosak az EU polgárai számára,

1. üdvözlözi az Európai Számvevőszék fent említett 11/2006. sz. különjelentését; megjegyzi, hogy a Számvevőszék tizenegy, az árutovábbítások 80%-át bonyolító tagállamban végzett vizsgálatot; emlékeztet arra, hogy magas adótertmű, alacsony tömegű termékek esetén, mint például a cigaretta, a csalók kevés árutovábbítás esetén is nagy haszonhoz juthatnak; kéri a Számvevőszéket, hogy vizsgálta 11 tagállamban kövesse nyomon a kockázatkezeléssel kapcsolatban tett megállapításai nyomán elért eredményeket, és az ellenőrzéseket terjessze ki a többi tagállamra is;

Az árutovábbítás számítógépesítése

2. megjegyzi, hogy a jelentős késések ellenére az Új Számítógépesített Árutovábbítási Eljárás (NCTS) 2006 januárja óta minden tagállamban működik, bár annak hatékonysága az egyes tagállamokban változó; mindent hatalmas előrelépésnek tekint a régi, papíralapú eljárásához képest; megjegyzi, hogy technikai szempontból a Bizottság sikeresen koordinálta az NCTS bevezetését a tagállamokban;

3. megjegyzi, hogy a régi, papíralapú rendszerrel ellentétben a NCTS megelőzi az áruszállítási tranzakciók hamis okmányok vagy meghamisított bélyegzők alapján történő hamis vámkezelését; emlékeztet arra, hogy az NCTS segíthet az azonnali felderítésben és vizsgálatindításban olyan esetekben is, amikor az árukat a rendeltetési helyükre érkezésük előtt kivonják a vámfelügyelet alól; tudomásul veszi az Európai Számvevőszék megállapításait, és sajnálatát fejezi ki, hogy a 11 vizsgált tagállam egyike sem tartotta be a keresési eljárások megindítására kitűzött határidőt; felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy az NCTS nem tudja megakadályozni a hamis árunyilatkozatok tételét és kéri a Bizottságot, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy téves nyilatkozatok esetén megfelelő módon járhassanak el;

Komoly hiányosságok az új árutovábbítási szabályok tagállamok általi alkalmazása terén

4. aggodalmát fejezi ki a sok hiányosság miatt, melyet a Számvevőszék tárt fel az átalakított jogi keretek tagállamok által történő alkalmazásának vizsgálata során, különös tekintettel az egyszerűsített árutovábbításra, illetve a keresési és behajtási eljárásokra; megjegyzi, hogy a Számvevőszék részletes listát adott ki a hiányosságokról és az érintett tagállamokról (lásd a Számvevőszék fent említett 11/2006. sz. különjelentésének I. mellékletét);

5. emlékeztet arra, hogy a saját forrásokra vonatkozó rendelet⁽¹⁾ értelmében a tagállamoknak az A. számlán kell lekönnyvelniük a megállapított vámokat, és a vámösszeg megállapításának hónapját követő második hónap folyamán a beszédesi költség levonása után a Bizottság rendelkezésére kell bocsátaniuk az összes megállapított vámot; megjegyzi, hogy kivételes esetben a tagállamok a B. számlára is bejegyezhetik a befizetetlen, nem biztosított, vagy biztosíték tekintetében vita tárgyát képező vámokat; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy a Számvevőszék vizsgálata szerint Németországban, Spanyolországban, Franciaországban, Belgiumban, és Magyarországon le nem zárt árutovábbítási műveleteket a B. számlára jegyezték be, annak ellenére, hogy a vámok biztosítékkal voltak fedezve; megjegyzi, hogy néhány tagállamban a hatóságok megkérdőjelezhető módon kezelik a B. számlát;

6. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson jogsértési eljárásokat azon tagállamokkal szemben, ahol a B. számlával kapcsolatos hibák nem egyediek, hanem rendszeresek és strukturálisak; megelégedettségét fejezte ki, hogy az elmúlt két évben a Bizottság által néhány tagállammal szemben indított jogsértési eljárások után az Európai Bíróság számos olyan ítéletet hozott, amelyek a Bizottság jogszabály-értelmezését erősítették meg; az a véleménye, hogy az A. és B. számlák rendszerének megfelelő működését 2009 után újra kell értékelni;

⁽¹⁾ A Tanács 1150/2000/EK, Euratom rendelete (2000. május 22.) a Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról (HL L 130., 2000.5.31., 1. o.).

2007. október 11., csütörtök

7. megjegyzi, hogy a Lordok Háza⁽¹⁾ szerint a körhíntacsolás következtében az Egyesült Királyság éves potenciális áfabevételének közel 4%-ától esik el; megjegyzi, hogy bár a Lordok Házának megállapításai szerint az áfacsalás nagyobb hasznot hozhat a közösségen belüli kereskedelemben, harmadik országokkal folytatott kereskedelem esetén is előfordul; mély aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy utóbbi esetben a Lordok Háza magyarázata szerint a közösségi árutovábbítási rendszerrel való visszaélés a körhíntacsolás klasszikus módja;

8. riasztónak tartja, hogy a Lordok Háza bizonyítékokat tárt fel arra nézve, hogy hetente jegyeznek be teherszállító gépeket elektronikai cikkek EU területéről történő kivitelére körhíntacsolás keretén belül; megjegyzi, hogy – figyelembe véve a Számvevőszék fent említett 11/2006. sz. különjelentését – a Lordok Háza az alábbi következtetésre jutott: „A csalás e formája azért lehetséges, mert a tagállamok nem megfelelően működtetik és ellenőrzik a közösségi árutovábbítási rendszert”;

9. értékeli, hogy a Lordok Háza annak ellenére foglalkozott a közösségi árutovábbítási rendszer csalással szembeni sebezhetőségével, hogy a Számvevőszék vizsgálata nem az Egyesült Királyságra összpontosult; melegen üdvözlöi a Lordok Háza javaslatát, miszerint: „a kormánynak együtt kell működnie más tagállamokkal annak érdekében, hogy biztosítsák a közösségi árutovábbítási rendszer átalakításával kapcsolatos számvevőszéki javaslatok kiemelt figyelembe vételét, ezáltal fellépve a csalás (...) e formájával szemben”; felszólítja a többi tagállamot arra, hogy működjenek együtt az Egyesült Királyság kormányával annak érdekében, hogy ellenállóvá tegyék a közösségi árutovábbítási rendszert a csalással szemben; felhívja a Bizottságot, hogy koordinálja ezt az együttműködést;

10. úgy véli, hogy a pénzügyi csalások elleni EU-szintű küzdelem jobb összehangolásának új módjait kell felkutatni; üdvözlöi a Bizottságnak az e területen tett kezdeményezéseit, különösen az adócsalás elleni küzdelem fokozására irányuló koordinált stratégia kialakításának szükségességéről szóló 2006. május 31-i közleményét (COM(2006)0254); megjegyzi, hogy 2007. június 5-i ECOFIN-Tanács nem csak a hagyományos csalás elleni intézkedésekről szóló, a Bizottság javaslatain alapuló jogalkotási javaslat benyújtására hívta fel a Bizottságot, hanem arra is, hogy a továbbiakban vizsgálja meg a legszélesebb körű csalás elleni intézkedéseket, mint például az adóztatás az indító tagállamban, vagy a választható fordított adózás rendszere; megjegyzi, hogy a fordított adózás rendszerének esetében az adófizetésért való felelősség a küldő társaság helyett a fogadó társaságot terheli;

11. elégedettségét fejezi ki azzal kapcsolatban, hogy a 2007. június 5-i ECOFIN-Tanács felhívta a Bizottságot a választható fordított adózás rendszere hatásainak elemzésére, és arra, hogy megállapításait 2007 végéig nyújtsa be a Tanácsnak; megjegyzi különösen, hogy a Tanács kérte a Bizottságot az Ausztriában folytatandó kísérleti projekt lehetőségének megvizsgálására; felszólítja a Bizottságot, hogy a megállapításait a Parlamenthez is juttassa el;

12. megjegyzi, hogy az Egyesült Királyság 2007 júniusától mentességet kapott azon héa-szabályok alól, melyek lehetővé teszik a fordított adózás alkalmazását a mobiltelefonok és a számítógépes csipek héa-jára; felkéri a Bizottságot, hogy a Parlamentnek is nyújtsa be az ezen intézkedés hatékonyságáról szóló értékelését, amelyet 2009-re ütemeztek;

13. kiemeli, hogy a hozzáadottérték-adó kivetésére vonatkozó általános közösségi előírásoktól eltérő szabályozások mindig magukban rejtik annak a kockázatát, hogy a csalások ezzel nem szűnnek meg, hanem csupán más gazdasági ágazatokba vagy országokba helyeződnek át;

14. hangsúlyozza, hogy az adócsalás leküzdését célzó közös közösségi stratégia kidolgozását továbbra is elsődleges célnak kell tekinteni;

15. felkéri a Számvevőszéket, hogy foglaljon állást a Bizottság jogalkotási javaslataival kapcsolatban, amelyeket a Tanács 2007. végére vár;

16. megdöbbenését fejezi ki a Számvevőszék megállapítása miatt, miszerint a Bizottság 2001 és 2005 között egyetlen olyan, saját forrásokra vonatkozó vizsgálatot sem folytatott, amely az árutovábbításra összpontosított volna, és csak 2006-ban végzett ilyen ellenőrzést; kéri a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, hogyan kívánja a jövőben orvosolni a vizsgálatok hiányának problémáját;

⁽¹⁾ A Lordok Háza Európai Unióval foglalkozó bizottsága, a 2006–2007-es ülészak 20. sz. jelentése, „Hogyan állítsuk meg a körhíntát? Felderítetlen kereskedelmi csalások az EU-ban”, 2007. május 25.

2007. október 11., csütörtök

Az NCTS költség-haszon mérlege a csalás elleni küzdelem tekintetében

17. megjegyzi, hogy a fent említett vizsgálóbizottság véleménye szerint az NCTS kialakításával összefüggő beruházási költség viszonylag alacsony; megállapítja, hogy a vizsgálóbizottság a Bizottság becslésére támaszkodott, miszerint az NCTS jelentősen csökkenteni fogja a visszaéléseket, és 5 év alatt mintegy 510 milliárd EUR hasznot hoz; megjegyzi, hogy egy, a Bizottság megbízásából 2006-ban készített külső tanulmány szerint az NCTS kialakításának teljes költsége 359 000 000 EUR volt; sajnálatát fejezi ki, hogy csak korlátozott mennyiségű adat állt rendelkezésre, illetve egyáltalán nem állt rendelkezésre adat a csalások feltárása útján visszanyert összegekről;

18. továbbá felhívja a figyelmet a Számvevőszék az alábbi megállapításaira⁽¹⁾: „Az árutovábbítási rendszer reformjának hatékonyságát csak akkor lehetne az árutovábbítási műveletekkel kapcsolatos csalások csökkentésének tükrében megítélni, ha uniós szinten megbízható és egyben teljes körű adatok állnának rendelkezésre a csalásról. Az ellenőrzés azonban rámutatott, hogy az árutovábbítási műveletekkel kapcsolatos csalásokról és szabálytalanságokról uniós szinten rendelkezésre álló főbb adatforrások megbízhatósága és teljeskörűsége nincsen biztosítva”; nem tudja az NCTS költség-haszon arányát pozitívnak tekinteni, amíg a Bizottság nem mutat be adatokat azzal kapcsolatban, hogy az NCTS milyen mértékben csökkent a csalásokat, és mennyiben járul hozzá a saját források elvesztésének megakadályozásához;

Az egymással versengő információcsere-rendszerek és fizikai ellenőrzések ésszerűsítése

19. megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék azt kéri, hogy a Bizottságnak működési és stratégiai elemzés, valamint kockázatelemzés céljából a személyes adatok védelmének biztosítása mellett teljes körű hozzáférése legyen minden árutípussal – tehát nem csak az érzékeny árukkal – kapcsolatos valamennyi, már létező vagy tervezett információs rendszerhez⁽²⁾; megállapítja, hogy példaként a Számvevőszék a következőket említi: NCTS, Exportellenőrzési Rendszer (ECS – Export Control System), Automatizált Import Rendszer (AIS – Automated Import System), Jövedékiadó-kezelési Ellenőrzési Rendszer (EMCS – Excise Movement and Control System);

20. felszólítja a szabálytalanságokkal és csalással kapcsolatos információcsere-rendszerekért felelős bizottsági szolgálatokat, nevezetesen az Adóügyi és Vámuniós Főigazgatóságot (DG TAXUD), a Költségvetési Főigazgatóságot (BUDG) és az Európai Csalás Elleni Hivatalt (OLAF), hogy egyesítsék ezeket az adatbázisokat, és megbízható és teljes körű statisztikát szolgáltatassanak a Közösségnek azzal kapcsolatban, hogy tevékenységei mennyiben járulnak hozzá ténylegesen a szabálytalanságok és csalások számának csökkenéséhez, illetve, hogy azonos kockázatelemzési megközelítést dolgozzanak ki közösségi és nemzeti szinten, és ennek megfelelően koordinálják a fizikai ellenőrzéseket; felkéri a Bizottságot, hogy 2008 végéig készítsen jelentést megállapításairól a Parlament és annak Költségvetési Ellenőrző Bizottsága részére;

21. sajnálatát fejezi ki, hogy bár a fent említett vizsgálóbizottság már 1997-ben sürgette a Bizottságot közös kockázatkezelési politika létrehozására, az árutovábbításra és más vám eljárásokra vonatkozó közös kockázatkezelési keretet csak a 648/2005/EK⁽³⁾ rendelet vezette be a közösségi jogba, amely hosszú átmeneti időszakokat biztosít addig, amíg a tagállamoknak végre kell hajtaniuk a kockázatkezelést számítógépesítést;

22. megjegyzi, hogy a közösségi jogszabályokban az árutovábbítási kockázat és más vám eljárások fogalm meghatározása kifejezetten magában foglalja a Közösség és a tagállamok pénzügyi érdekeit sértő eseteket; megjegyzi, hogy az Európai Számvevőszék fent említett 11/2006. sz. különjelentése szerint a Bizottság szolgálatai még nem foglalkoztak kellő mélységben az árutovábbítási műveletekkel kapcsolatos csalások veszélyével;

23. úgy gondolja, hogy az OLAF részére további sürgős segítséget kell nyújtani annak érdekében, hogy hatékonyan tudja védelmezni a Közösség pénzügyi érdekeit; ezért felhívja a költségvetési hatóságot, hogy fagyassza be az NCTS finanszírozását, amíg az OLAF nem kap teljes körű hozzáférést a mindennapi gyakorlatban az NCTS-adatokhoz, amely majd rálátást nyújt a továbbított érzékeny áruk összeforgalmának útvoalaira, és lehetővé teszi stratégiai és műveleti elemzések elvégzését az ilyen áruk tekintetében; emlékeztet arra, hogy az OLAF adatokhoz való hozzáférést a papírmentes vámkezelési és kereskedelmi környezetről szóló európai parlamenti és tanácsi határozatról szóló bizottsági ajánlás (COM(2005)0609) hatálybalépésétől amúgy is biztosítani kell;

⁽¹⁾ HL C 44., 2007.2.27., 1. o., (56) bekezdés.

⁽²⁾ HL C 101., 2007.5.4., 4. o., (9) bekezdés.

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 648/2005/EK rendelete (2005. április 13.) a Közösségi Vámcodek létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet módosításáról (HL L 117., 2005.5.4., 13. o.).

2007. október 11., csütörtök

24. gratulál az OLAF-nak, amely 2007. februárjában a „Diabolo” akció ideje alatt sikeresen koordinálta a 27 tagállam vámhatóságát, ami 135 millió csempész cigaretta és egyéb csempészáru lefoglalásához vezetett, ezáltal megakadályozva, hogy a Közösség és a tagállamok költségvetését 220 000 000 EUR-s veszteség érje;

25. megjegyzi, hogy a tagállamokban működő kockázatkezelés kapcsán az Európai Számvevőszék fent említett 11/2006 sz. különjelentésében megállapítja, hogy „Számos tagállamban alacsony szintű – vagy nem is létezik – az árutovábbítással kapcsolatos rendszeres kockázatkezelés, és csak néhány tagállam épített be kockázati profilokat az NCTS-be⁽¹⁾” elégedettségét fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy néhány tagállam már reagált is az Európai Számvevőszék megállapításaira, és jelenleg kockázatelemzési eszközöket vesznek fel nemzeti NCTS-alkalmazásukba; arra ösztönzi az Európai Számvevőszéket, hogy minden tagállamban kövesse nyomon, hogy a kockázatkezeléssel kapcsolatban tett megállapításai milyen eredményt hoznak; felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák az árutovábbítással és egyéb vámeljárással kapcsolatos kockázatkezelésre vonatkozó közösségi jogszabályok betartását;

26. megjegyzi, hogy bizonyos tagállamok vámhatóságai fejlettebb technikát alkalmaznak a többiekénél, például az EU kikötőibe befutó teherkonténerek átvilágítása esetében; attól tart, hogy a csalók majd a kevésbé fejlett technológiát használó kikötőkre koncentrálnak; kéri a Bizottságtól, hogy figyelje a technikai fejlődést, és az egész EU-ban mozdítsa elő a legfejlettebb technológia alkalmazását;

Együtműködés harmadik országokkal

27. rámutat arra, hogy a határokon átnyúló információcsere-rendszer csak akkor működik, ha a vámigazgatási szervek jól felszereltek, a vámtisztviselők pedig jól felkészültek; ezért üdvözlöi a közösségi vámügyi cselekvési program 2013-ig történő meghosszabbítását; felhívja a Tanácsot, hogy gyorsítsa fel a jogalkotási eljárást a belső piac adórendszerei működésének javítását célzó Fiscalis program 2013-ig történő meghosszabbítása érdekében; rámutat arra, hogy különös figyelmet kell fordítani a tagjelölt, szomszédos és más harmadik országok e programokban való részvételére, nem utolsósorban az adóparadicsomok problémájának kezelése céljából;

28. felhívja a Bizottságot, hogy gondoskodjon a vámügyekben az EU-val határos országokkal való együtműködés megerősítéséről; úgy véli, hogy a helyzet a kalinyingrádi határszakasznál javult, de még mindig jelentős a cigaretta és más áruk illegális behozatala;

Új megközelítés a cigarettacsempészés elleni harcban: A Philip Morris-megállapodás és azon túl

29. riasztónak találja a Bizottság azon következtetését⁽²⁾, hogy a dohánytermékek a korábbi évekhez hasonlóan még mindig a csalás és más szabálytalanságok által leginkább érintett áruk közé tartoznak; ezért kéri a Bizottságot, gondoskodjon arról, hogy a kiskereskedelmi árak a kibővített Unióban szűkebb sávba kerüljenek, mivel ez csökkentené a cigarettacsempészés jövedelmezőségét; továbbá felhívja az OLAF-ot, hogy ne csak a lefoglalások mennyiségét tegye közzé, hanem az érintett márkaneveket is;

30. aggodalmát fejezte ki az európai piacon talált, növekvő mennyiségű hamisított cigaretta miatt; úgy véli, hogy a probléma nem csak az adókból és a vámokból származó bevétel kiesése, hanem az is, hogy e termékek előállítására és forgalomba hozatala a bünszervezetek növekvő bevételi forrása; felhívja a Bizottságot, hogy jelentse a Parlamentnek, milyen fellépésekkel kívánja elejét venni az ilyen típusú bűncselekményeknek;

(1) HL C 44., 2007.2.27., 1. o., (74) bekezdés.

(2) Lásd a Közösség pénzügyi érdekeinek védelméről szóló 2006. évi éves jelentés mellékletét, közzétéve 2007. július 6-án (COM(2007)0390 – SEC(2007)0938).

2007. október 11., csütörtök*A Philip Morris-szal kötött megállapodás*

31. emlékeztet arra, hogy hatalmas előrelépést jelent a Philip Morris-szal aláírt, a felek közötti pereskedés befejezéséről szóló megállapodás, melynek értelmében a Philip Morris 12 év alatt 1,25 milliárd dollár kifizetését vállalta, és amelynek célja a csalás és illegális cigarettakereskedelem elleni küzdelem erősítése; megjegyzi, hogy a megállapodás értelmében a Philip Morris fokozza termékei nyomon követését, hogy ezáltal is segítse a bűnüldöző hatóságokat az illegális kereskedelem elleni küzdelemben; megállapítja, hogy a megállapodás szerint a Philip Morris köteles kártérítést fizetni a vámveszteségekért Philip Morris márkájú cigaretták lefoglalása esetén; felszólítja az Egyesült Királyság kormányát, hogy csatlakozzon a megállapodáshoz, mivel az Egyesült Királyság az egyetlen olyan tagállam, amely még nem írta alá a dokumentumot; tekintettel az EU-n belüli csalással kapcsolatos munkájára, felhívja a Lordok Házát az előző kérés támogatására;

32. kifejezi súlyos csalódottságát amiatt, ahogyan a Bizottság a Philip Morris-szal kötött megállapodásból származó kifizetéseknek a 10 tagállam és a Közösség közötti elosztását kezelte, aminek következtében a Közösségnek juttatott összeg a teljes összegnek csak 9,7%-a, míg a többit a rendeltetés kikötése nélkül egyenesen a tagállamok pénzügyminisztereinek utalták; úgy véli, hogy ez az elosztás ellentétes a megállapodás szellemével és szándékával, amely szerint az 1,25 milliárd dollárt a csalás elleni küzdelemre fordítják;

33. úgy véli, illetve egyetért azzal, hogy a megállapodás keretében a Philip Morris-tól érkező kifizetések átgondolatlan elosztása a hasonló megállapodás vagy megegyezés megkötése előtt álló más gyártók számára elrettentő hatású, és felhívja a Bizottságot valamint a tagállamokat arra, hogy további megállapodások aláírása előtt minden fél számára tegyék világossá, hogy a pénzt a csalás elleni küzdelemre fordítják;

Tárgyalások további megállapodásokról

34. sajnálatát fejezi ki, hogy más cigarettagyártók eddig nem kötöttek hasonló megállapodást; felszólítja a Bizottságot, hogy folytassa a piac jelentős szereplőivel folytatott tárgyalásokat annak érdekében, hogy legalább olyan megállapodásokat kössenek, mint a Philip Morris-szal, kivéve annak a fő kifizetési tételre vonatkozó részét; támogatja a Bizottság arra irányuló legújabb felhívásait, hogy a Japan Tobacco és a Reynolds American is hasonló megállapodásokat írjon alá cserébe azért, hogy az EU ejti az ellenük folyó peres eljárásokat;

35. mindamellett az a véleménye, hogy a Bizottságnak minden jogi hatáskörét fel kell használnia arra, hogy tényleges kompenzációt érjen el az Unió és a tagállamok számára a cigaretta vagy más dohánytermékek illegális kereskedelmének megkönnyítésében közvetlenül vagy közvetve részt vevő társaságok által okozott múltbeli vagy jövőbeli veszteségek miatt;

36. felhívja a Bizottságot – különösen az OLAF-ot –, hogy rendszeres és bizalmas tájékoztatást nyújtson a Parlament illetékes bizottságának a dohánytermék-gyártókkal való megállapodások megkötése terén tett előrelépésekről, beleértve e társaságok elleni lehetséges jogi eljárásokat is;

37. véleménye szerint a Philip Morris-szal kötött megállapodásnak mintául kell szolgálnia a más, magas kockázatú termékeket – például alkoholt, textíliát, ásványolaj-termékeket, sőt, egyéb mezőgazdasági termékeket – előállító és azokkal foglalkozó társaságokkal megkötendő megállapodásokhoz; ezért felhívja a Bizottságot, hogy tájékoztassa a Parlamentet arról, hogy milyen lépéseket készül tenni mintaszerződések kidolgozására és megtárgyalására más ágazatokban;

38. véleménye szerint ezt a fajta megállapodást a nyersdohánygyártókkal és -kereskedőkkel is meg kellene kötni, különösen a nyomkövetés tekintetében; úgy ítéli meg, hogy e megállapodásoknak elő kell segíteniük az átláthatóságot, és a pénzügyi kockázatoknak a cigarettakereskedelemben pénzügyi érdekeltséggel rendelkező személyek vagy társaságok közötti tisztességes megosztását;

2007. október 11., csütörtök

39. megjegyzi, hogy a cigarettához vagy az alkoholhoz hasonló érzékeny áruk továbbítási műveleteivel kapcsolatos csalások gyakoriságából eredő kockázat változást idézett elő az árutovábbítás és a logisztika piacán; megállapítja, hogy manapság sok árutovábbítással foglalkozó társaság nem akar ezekkel a termékekkel foglalkozni; megállapítja, hogy más társaságok viszont az ilyen áruk továbbítására szakosodtak, ezért kifejezetten védekeznek a csalás ellen, például úgy, hogy az ügyfeleiktől az áruk továbbításához kapcsolódó pénzügyi kockázat viselését kéri;

40. felhívja a logisztikai társaságokat és az érzékeny áruk előállítóit, exportőreiket és importőreiket – a Philip Morris-szal kötött megállapodáshoz hasonló megállapodásokról folyó tárgyalásoktól függetlenül –, hogy a Bizottsággal és a nemzeti vámhatóságokkal együttműködve szigorítsák a csalás ellen hozott intézkedéseiket;

Az illegális cigarettakereskedelem elleni küzdelem további intézkedései

41. sürgeti a Bizottságot – a jogalkotási eljárás késedelmére –, hogy biztosítsa a Herkules II program teljes körű végrehajtását; megjegyzi, hogy a teljes pénzügyi keret a 2007–2013-as időszakra 98 500 000 EUR, és hogy a Bizottság 44 000 000 EUR-t kíván költeni az új prioritásként megjelölt, illegális cigarettakereskedelem elleni küzdelemre;

42. határozottan támogatja a Bizottság arra irányuló tevékenységét, hogy a Philip Morris-megállapodás elveit beillesszék a dohányzás ellenőrzéséről szóló Egészségügyi Világszervezet 2005-ös keretegyezményének illegális kereskedelemről szóló jegyzőkönyvébe;

43. javasolja, hogy a Bizottság hozzon létre olyan laboratóriumot, amely lehetővé teszi a rendőri állomány számára a cigaretta eredetiségének ellenőrzését és azt, hogy az ellenőrzések eredményeit az e cigaretákban használt dohány és más összetevők eredetére vonatkozó adatbázisba gyűjtsék össze; úgy véli, hogy a cigarettagyártókat fel kell kérni e projekt pénzügyi támogatására;

44. kéri a Bizottságot, hogy készítsen tanulmányt és lehetőség szerint indítson kísérleti projektet a cigaretták eredetmeghatározására alkalmazott legfejlettebb technikai megoldás kidolgozására, ami egyszerre biztosítaná a fogyasztók felé a termékek eredetiségét, valamint a lehető leghatékonyabb csalás elleni védelmet; azon a véleményen van, hogy amennyiben létezik ilyen technológia, a Bizottságnak, a dohányiparral és a tagállamokkal együttműködve javaslatot kell tennie az annak megfelelő európai normák és követelmények előírására;

45. sürgeti a Bizottságot, hogy a cigarettahamisítás elleni küzdelem érdekében terjesszen elő jogalkotási javaslatot a cigarettagyártó gépek, valamint a gyártás során használt egyéb berendezések megvásárlását engedélyhez kötő rendszer bevezetésére, és a használt gépek kereskedelmének betiltására;

46. felhívja a Bizottságot, hogy az érdekelt felek – többek között az ágazat és a civil társadalom képviselői – számára hozzon létre közös platformot a dohánytermékek – többek között a hamisított cigaretta – illegális kereskedelme elleni küzdelem hatékonyabb megközelítésének kidolgozása és összehangolása céljából;

47. végezetül pedig felszólítja a Bizottságot, hogy (a) gondoskodjon az árutovábbítás során végzendő, a korábbiakban elmaradt vizsgálatok végrehajtásáról; (b) egységesítse az adatbázisokat, biztosítsa a csalásokkal és szabálytalanságokkal kapcsolatos adatok megbízhatóságát, és dolgozzon ki közös megközelítést a kockázatelemzés és a fizikai ellenőrzések terén; és (c) a Philip Morris-megállapodás eredményeinek további népszerűsítésére uniós és nemzetközi szinten;

48. felszólítja továbbá a tagállamokat (a) az NCTS végrehajtásához használt számítástechnikai alkalmazások harmonizálására, ahogyan azt a Bizottság a papírmentes vámkezelési és kereskedelmi környezetről szóló jogalkotási javaslatában („elektronikus vámkezelési határozat”) javasolta; (b) a B. számla egyes tagállamokban megkérdőjelezhető alkalmazásának beszüntetésére; és arra, hogy (c) sürgősen foglalkozzanak a Számvevőszék által felsorolt hiányosságokkal, különös tekintettel az egyszerűsített árutovábbításra, illetve a keresési és behajtási eljárásokra;

49. felhívja a Bizottságot, hogy 2008 végéig készítsen átfogó jelentést a Parlament illetékes bizottságának a Bizottság és a tagállamok jelen állásfoglalást követő tevékenységeiről a témában.

50. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.